

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre . 1 frt 25 kr. = 2 kor. 50 fl
Félévre . . . 2 . 50 . = 5 . — .
Égész évre . 5 . — . = 10 . — .

Megjelenik minden szerdán és szombaton

Egyes szám ára 7 kr. = 14 fillér.

Egyes példányok Groszman I. antiquar üzletében, Falkenstein Soma dohánytözsdéjében, Nagy Lajos, Groszmann I., Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében kaphatók.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG:
hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők:
Városháztér 4. szám.
(Markó-ház.)
Szerkesztő otthon található egész nap
KIADÓHIVATAL:
hova a nyiltterek, hirdetések és előfizetési díjak, valamint reclamációk küldendők:
Wesselényi Géza
könyvnyomdája
Széchenyi-utca 45. sz.

POLITIKAI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI, TANÜGYI ÉS HELYIÉRDEKŰ LAP.

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Kossuth Ferencz itthon.

Fejedelmi fényvel, telve rajongó lelkesedéssel, határtalan tisztelettel fogadta a főváros hazafias lakossága a halhatatlan Kossuthnak idősebb fiát. Eljött, hogy atyja örökét átvegye, eljött, hogy felrzza a nemzetet delejes álmából, eljött, hogy törvényes eszközökkel, elvek tisztaságával kivívja Magyarország függetlenségét.

„Nem rendet bontani jöttem” — mondá Helfynek — hanem békét óhajtok. A Kossuth-névnek oly varázsa van Magyarországon, hogy Kossuth Ferencz programja, melyre Magyarország függetlenségének bázisát lerakni akarja, nemcsak osztatlan tetszéssel fog találni e hazában, nemcsak, hogy a függetlenség magasztos eszméi elterjednek és bebocsátást nyernek a palotákba úgy, mint a kunyhókba, hanem ez a program lesz az, melylyel a törvényes rend csekély megváltoztatása nélkül Magyarország a rég óhajtott függetlenségét kivívja.

A hivatalos hatalom statellesei, az intrasigens hipokriták bár mindent el fognak követni, hogy Kossuth Ferencznek tervei ne sikerüljenek és eszméi el ne terjedjenek, de ez minket és a magyar nemzetet el nem csüggeszti, sőt impulzust ad nekünk, hogy megkettőztetett erővel, lankadatlan erélylyel, tántoríthatlan elhűséggel küzdjünk azért az eszméért, mely eddig is a legszebb álma vala a nemzetnek.

A háromszázötven éves járom kezd elviselhetlenné válni s a jámbor béketűrésű magyar nép a házasságot felbontja és folytatja az önálló garçon életet.

Háromszázötven éven át nem úgy éltünk szomszédunkkal, mint a babyloni szerelmes pár, Pyramos és Tisbe, de azért megőriztük jellemünket, becsületünket, nemzetiségünket és kitartásunkat.

Bár Thisbet az oroszlanok széttépni akarták és testét mint Prometheusét az a bizonyos kétféjú madár nem egyszer marcangolá, de azért élünk, él még Árpád népe! A sötétlelkű pygmaeusok nem nyugodtak s nem nyugszanak ma sem.

Azonban a latin közmondás szavaival élve: „Quilibet fortunae suae faber” (kiki saját szerencsésének a kovácsa) — elkövetkezend az idő, a midőn a független Magyarország virányos és bérczes tájaira még a nap is szebben fog ragyogni. Kossuth Ferencz lesz az, ki nagynevű atyjának méltó utódjaként Megváltójává válik a sokat sanyargatott nemzetnek. Ám vádoljanak minket, vagy rekriminálják őt a szeparasztikus törekvések vádjával: nem ijedünk meg, mert se mi — a nemzet — se Kossuth, soha se fog törekedni a szeparatizmus kiviteltére, se mi, se Kossuth nem voltunk és nem leszünk illoyalisak az uralkodóházzal szemben.

Kossuth, a mint röviden körvonalozta működési programját, nem felejtette ki azt, hogy a fennálló törvényeket se megbontani, se regligálni nem lehet. Kossuth Lajos élete egy nyitott könyv volt, Kossuth Ferencz a nyitott könyv második javított kiadása.

Jaj annak, ki prófán kezekkel e nyitott könyv lapjait kiszaggatni merészli és ezerszeres jaj annak, ki a lapokat bemoeskolni igyekszik. Azt az idiotát a nemzet jogos felháborodása elfogja söpörni.

Kossuth Ferencz meglepedése bár sok embernek és kottériának nincs inyére, mert a sötétben dolgozók nem szeretik a fényt, a sugarat, de annál nagyobb öröme van benne az igazi magyar népnek, a romlatlan, jellemistóságú kebelnek

Üvölthet, viczoríthatja fogát, bizalmatlankodhatik Kossuthra a félvilág is, de ha hozzánk fordul, velünk van, értünk él, küzd, fárad, munkálkodik, erős védbástyája lesz neki Magyarország és megvédi minden irányban.

Isten hozott tehát Kossuth Ferencz! A hanyatló nap még nem tűnt el a Kárpátok bérczei közt, még felkel az, vedd kezébe a zászlót, melyet eddig erős kezek nem tartottak, hadd ragyogjon a büszke trikolór a felkelő nap arany sugaraiban, s hadd visszhangozzék a hármás bércz és négyes folyam tájain:

„Független, szabad Magyarország!”
Karcfalvi.

A távozó alispán.

Mióta Miklós Gyula megszűnt miniszteri hivatalnok lenni és megyénk életében szerepel — azóta folyton él s folyton erősödik közte és Melcer Gyula közt az ellenségeskedés.

Melcer megmaradt annak, a mi volt addig: becsületes akaratú, tiszta jellemű, igazságszerető alispánja Borsodvármegyének, mely az ő idejére mindig szívesen fog visszaemlékezni. Neve egyhangzú volt a becsületességgel, a mindenki iránt tanusított jóakarattal. Tetteit mindig az igazság, soha önérdék vagy pártszempont nem vezette. Ezért szerették, ezért tisztelték őt megyénkben mindenütt, sőt annak határain túl is.

Ellenfele azonban több szerencsével működött. Hogy anyagi viszonyait rendezze, nagy bérletekbe fogott s hogy befolyásra tegyen szert, óriási áldozatokat sem sajnálva, megválasztatta magát képviselőnek, majd családjának befolyása testvérét csudálatosképen egy államtitkárságba helyezvén bele, ennek a révén és személyes összeférhetlensége okából kinevezték őt most Borsodvármegye főispánjává.

Ezen kinevezés hírére mondott le Melcer Gyula az alispáni tisztról.

Lehet, hogy ő nem akarta kitenni magát annak a kellemetlenségnek, hogy naponként érintkezzék Miklós Gyulával, mint hivatali főnökével, lehet, hogy ő neki a maga idejével más céljai vannak, mint hivataloskodni, lehet, hogy privát ügyeinek akarja ezután szentelni idejét.

Bármint áll is a dolog, igazán fájjaljuk, hogy ő megvált a vármegye kormányától, mely alatta jól érezte magát.

Melcer Gyulát összenőve láttuk vármegyénkkel s megszoktuk az ő Tankrédi alakját tanácsházunk asztalának fejénél látni, a mint az igaz ügy mellett, klikket és személyes motívumokat nem ismerve, harcolt; megszerették őt tisztársai is, a kiknek nehezökre esett megválni tőle. — Ám ő, a mult szerdai búcsúzás alkalmával azt mondotta, hogy „a megye érdekében állónak tartotta állásáról lemondani, hogy mint független polgára e vár-

megyének éber figyelemmel kísérje a történéndöket.” Ez azt jelenti, hogy nem akar a közéletől búcsút venni, hanem továbbra is dolgozni óhajt, — de csak (hogy a szinte visszavonuló Tisza Kálmán szavával éljünk) mint közlegény a többiek sorában akar ezután küzdeni az ellen az ember ellen, a kit ellenségnek tart.

Hát ebben a tényében ő hibázott, lehet, hogy a saját kényelme szempontjából helyesen cselekedett, de mint politikus, mint a közélet vezére, hibázott, a mikor a hatalom jogarát, a midőn az állással járó hatalmi kört feladta, s ellenségének adta oda — harcoljon azzal is ellene.

Ezt csak úgy lett volna helyes dolog tenni, ha erélyében így is biztos volna, ha siker elmaradhatatlanságáról így is biztosítva lenne. De hát van-e?

Fordultak a viszonyok. Miklós Gyula közemberből lett vezérlő férfi, Melcer Gyula pedig vezérből lett közember — a vármegyében, ez azt jelenti, hogy az előbbi emelkedett, az utóbbi pedig vesztett súlyában.

Nem szofizma ez, hanem sajnós tény, melyről maga Melcer már eddig meggyőződhetett és pedig nem egy alkalommal. Nézze csak a Miklós ellen tervezett demonstráció fiaskóját, nézze az ő búcsúzóját — a melytől meg lehetett fagni. Nem így búcsúznak a számító emberek azoktól, a kiknek jövőjében még hisznek.

De mint pártember sem tett helyesen akkor, a midőn hatalmától megvált. Megfogja látni majd a választásnál, a hol nem áll mellette az alispáni hatalom tekintélye, — elfogják hagyni a politikában még barátai is — a mint azt tette például Lichtenstein József azon az ominózus értekezleten.

Miklóshoz fog ellenben szegődni mindaz, a ki a kormány hatalmától, befolyásától valamit vár, remél, mert Miklós nem lesz ezentúl ifj. Miklós Gyula az alperes, hanem Borsodvármegye főispánja, a kormány prononcirozott bizalmasa — a kiról mindenki felteszi, hogy sokat tehet.

Mi tehát nemcsak sajnáljuk azt, hogy ő megvált állásától, hanem helytelenítjük is, mert az ő állásának súlyára az igaz ügynek s az ő személyére, erélyére és becsületességére a közügynek ezentúl is szüksége lett volna.

Bár ne hagyta maga után irt. — Bár olyan ember lenne utóda, a ki nem életre-halálra híve a mindenhai közösügyes kormány klikkjeinek.

Elment . . .

Megható és lélekemelő jelenet folyt le szerdán délelőtt 10 órakor a megyeházának nagytermében. Borsodvármegye tisztikara akkor vett búcsút Melcer Gyulától, a mindenki által tisztelt és szeretett alispántól.

Ha azért a buzó, odaadó és eredményes munkásságért, melyet Melcer Gyula Borsodvármegye közjava érdekében a tisztikar élén tizenegy év alatt kifejtett, neki erkölcsi jutalomra lett volna szüksége; akkor ez az ünneplés akkur erre fényes tanujelül szolgálhatott. De a vármegye összes tisztviselői (csak három hiányzott, a kik Lévay József szavai szerint „még erre a pár percze sem tudták levétközni személyes ellenszenvöket”) nem azért

gyűltek össze, hogy az elismerés koszorújával fonják körül azt a főt, mely a kötelesség híj teljesítésének öntudata által övezve mindenkor büszkén és szilárdan emelkedett föl a külfelől jött támadások küzdelmei közepett. A vármegye tisztviselői csak azért gyűltek össze, hogy mélyen zérzett szeretetüknek és ragaszkodásuknak most az elvállás pillanatában kifejezést adjanak.

S hogy miként jutott kifejezésre ott a szeretet és ragaszkodás, azt toll leírni nem képes, azt szavakba foglalni nem lehet. A mély meghatottság s a tisztviselők szemében csillogó könny megkapó tanújele volt annak a szívélyes viszonyoknak, mely a munka harczeit a kitűnő vezérrel, a példás szorgalmú tisztviselőket a „minta alispán“-nal összekötötte s a mely viszonyt most egy kapkodó kormány kortespolitikája — kimondhatatlan kárára a közigazgatásnak — megbontott, összetépett!

De nem zúgolódunk most ebben a pillanatban, mert hiszen nem szándékunk vezércikket írni. Az elhangzott beszédekre sem terjeszkedünk ki, bár sok olyan részlet van ezekben, melyek méltó anyagot adnának a hosszas és beható elmélkedésre. Most egyszerűen csak referálni akarunk arról az ünnepélyszámba mehető eseményről, a midőn Borsodmegye tisztikara elbúcsúzott szeretett és tisztelt vezéréől: Melczer Gyula alispántól.

*

Borsodvármegye székházának nagyterme szerdán délelőtt 10 órakor ünnepes díszbe öltözött tisztviselőkkel, a karzat előkelő hölgyekkel és nagyszámú érdeklődő közönséggel népesedett meg. Mindenki arcáról azt lehetett leolvasni, hogy ott egy szép és megható jelenet van készülöben. Vármegyének tisztikara ugyanis nem akarta Melczer Gyula alispánt a nélkül elbocsátani, hogy tőle hivatalának elhagyása alkalmával búcsút ne vegyen. Összegyűlt tehát, hogy „isten hozzád“-ot mondjon annak, a ki hosszú tizenegy éven át vezére, humánus, előzékeny, rend- és igazságszerető főnöke volt.

Az egybegyűlt tisztviselőket Lévy József főjegyző üdvözölte s előadta az összejevetel czélját, azután L. Farkas Gusztáv árvaszéki elnököt és dr. Szepessy Zsigmond főszolgabírókat fölkérte, hogy Melczer Gyulát körükbe hívják meg.

Melczer Gyula kevés idő múlva megérkezvén, őt a megjelentek viharos éljenzéssel fogadták.

Az éljenzés lecsillapultával Lévy József a következő gyönyörű beszédet intézte hozzá:

Szeretve tisztelt alispánunk!

A körülmények váratlan fordulata s annak folytán egyéni meggyőződésed úgy hozta magával, hogy ezzel a nappal bezárd azt a küzdelmes pályát, melyet vármegyénk híj szolgálatában mint vezérünk, a közigazgatás élén több mint egy évtizeden keresztül munkálkodtál.

Eljöttünk, meghatott érzéssel jöttünk el összes tisztviselőtársaid, hogy egy szívből fakadó Isten hozádot mondjunk neked, midőn körünkben, a hivatalos működés zaklatott mezejéről, a magánélet csendjébe vonulsz vissza.

Mi voltunk legközvetlenebb tanúi annak a jóakaratu buzgalomnak és kitartó erélynek, melylyel a reád bizott fontos feladatok megoldására törekedtél. Mi láttuk közlelő az akadályokat is, melyeket olykor a viszonyok hatalma, olykor az emberek gyöngesége, olykor maga közigazgatási rendszerünk gördített utadba.

Mily sikere volt odaadó, lankadatlan törekvésednek Borsodmegye közjava előmozdításában, mily nyomok maradnak tizenegyévi alispánságod után a vármegye közéletében, mennyire lehetünk segítségedre mi, a kik a legjobb tehetségünk szerint sorakoztunk körüléd, annak megítélése nem reánk s nem e pillanatra tartozik. A mi kezünkben a munka, a siker az Isten kezében volt.

Egyről bizonyosak vagyunk, mert hiszen magad is bizonyoságot tettél róla lemondó jelentésedben, hogy a minden külső jutalomnál becsesebb és állandóbb jutalmat, a megnyugtató öntudatot a kötelesség híj teljesítésének érzetét viszed magaddal a pálya küzdelméből. Ezt a jutalmat emberi hatalom el nem veheti, nem csökkentheti, még csak nem is érintheti. Fogadd ahhoz némi csekély pótlékul a mi őszinte tisztületünk és nagybecsülésünk nyilvánítását is, melynek gyökerei a vezérleted alatt eltöltött évtized talajában keltek és erősödtek irántad.

Éleledből a vármegyédnek szentelt ez az évtized kellemes és kellemetlen óráival immár a múlté, a melyből reád és reánk egyformán csak az emlékezet és a bölcs tapasztalat tanúságai intenek. Legyen feledve, a mi benne feledni való s álljon előttünk teljes üdőségében, a mi kedves, megnyugtató, vagy fölemelő volt.

Hiszzen, ha megszakad is a mai nappal a hivatalos kötelék, mely bennünket veled összetartott, magad ígérted, hogy ezentul sem szakad meg élénk

érdeklődésed vármegyénk közügyei, jóléte és felvirágoztatása iránt. Engedd remélnünk, hogy az érdeklődésből juttatni fogsz egy kis részecskét a mi számunkra is, a kik utánad még itt maradunk és ingadozás nélkül várjuk a jövő esélyeit. Mindnyájan letünhetünk és le is fogunk tűnni a megye szolgálatában a működés szinteréről, de magát kis hazánkat Borsodvármegyénket kell, hogy nemzedékről nemzedékre fenntartsa, fenn is fogja tartani, fiaink hazafias részvét és egyetértő munkás szeretete.

Kérünk tarts meg bennünket ezután is nagyra becsült jóindulatodban és emlékedben s fogadd szívesen bucsuzó társaid azon buzgó óhaját, hogy sorainkból immár elvezető utadon téged mindenütt az ég áldása kísérjen. Isten veled!

Lelkes éljenzés követte Lévy főjegyző beszédét, melyre Melczer Gyula meghatott hangon következőleg válaszolt:

Tisztelt barátom! — Szíves, lelkes szavaidért fogadd köszönetemet. Csaknem 11 éve immár, hogy épen Te voltál az a ki alispáni hivatalomba bevezettél s előnyömrre szolgált, hogy utmutatásaid és tanácsaid követh. Item.

Alispáni állásomban főtörökvésem volt, hogy a tisztviselők közige. teendőiknek szenteljék idejüket s tehetségeket, hogy hivatalos esküjükhöz híven, részrehajlás nélkül teljesítsék bírói és közigazgatási terhes kötelességeiket, hogy mások törvényes jogait tisztelve, alantas közgeiktől ne követeljenek olyan szolgálatokat, a minők végett viszonzásul hivatalos mulasztásokra, esetleg egyesek által elkövetett visszaélésekre is szemet hunyni kényszerüljenek, a mi minden körülmények közt a közigazgatás romlását vonja maga után. Én ebben a jó példában igyekeztem előljárni s hiszem is, hogy jogosan e tekintetben nem vádoltathatom az ellenkezővel. Sőt meggyőződésed az, hogy csupán annak köszönheti Borsodvármegye közigazgatási jó hírnevét.

Most a körülmények oda fejlődtek, hogy szükségessé, sőt a megye érdekében levőnek tartottam alispáni állásomról visszajárni, hogy mint független szabad polgára e megyének, éber figyelemmel kísérjem a történeteket, mert valószínű, hogy Borsodvármegye küzdelmes, nehéz napok előtt áll. És épen ezért meg nem engedhetem még magamnak a magánéletbe való teljes visszavonulást és a gondnélküli életnek jóleső csendes nyugalomát, mivel lehet, hogy Borsodvármegyének még szüksége lesz reám, mert azt hiszem, hogy miután sem a magán, sem a társadalmi, sem pedig most lefolyt hivatalos életemben még a rozszakarotnak se fog sikerülni egyetlen sötét pontot fölfedezni, a melyet kendőzőm kellene, hát az e fajta ember, a kit sem megfélemlíteni, se hivatallal vagy czímmel jutalmazni, sem egyébként megfizetni nem képesek, még a magánéletben is képvisel némi erőt, a melyet ha Borsodvármegye rendelkezésére bocsájtok, valószínűleg igénybe fogja venni a megye közönsége és ez esetben uraim a közügy terén még találkozni fogok önökkel mindnyájokkal.

És most tisztelt főjegyzőm, alispánodnak hivatalos végbúcsúja alkalmával fogadd baráti jobbjomat, fogadd mélyen érzett hálás köszönetemet mindazokért, a mikben részesítettél. Maradj Borsodvármegyének, a mely ez időszert személyedet különösen nem nélkülözheti, továbbra is az, a ki eddig voltál, a megyének törvénytisztelő, igazságot szerető, lelkes, hí fia.

Önök pedig uraim, mindnyájan, a kikkel 11 éven át vezettem Borsodvármegyének közigazgatását, fogadják köszönetemet, hogy a távozó alispánnak egy istenhözádot mondani ide fáradtak. Tartsanak meg emlékkben. A távozó alispán azt mondja önöknek Isten velünk! Borsodvármegyének fia pedig: a viszontlátásra uraim a közügy terén.

Úgy a Lévy József, mint a Melczer Gyula beszédét lelkes éljenzéssel szakította meg a jelenvolt közönség. A beszédek egyes passzusainál pedig úgy a szereplők, mint a hallgatók szemében könnycseppek csillogtak. Ez érzékeny jelenet után Melczer Gyula kezét fogva a tisztviselők mindegyikével, hangos éljenzés között eltávozott.

Az alispán elment. Melczer Gyula levetette alispáni köntösét, hogy ne feszélyezze őt erejének kifejtésében a közügyek harcmezéjén.

Önkéntes tűzoltóságunk.

Önkéntes tűzoltó-egyletünk újra szervezése és fejlesztése oly eminens kötelessége Miskolcz minden önértetes polgárának, hogy ezen valóban életbevágó kérdés elől kitérni már nem lehet, nem szabad. E lapok hasábjain olvastam nem rég egy cikket, mely a fizetéses tűzoltó intézményt ajánlja mindenek felett a város figyelmébe. A cikkírónak igaza van a maga szempontjából, mert hisz ki ne örvendene azon Miskolcz városában, ha létre jöhetne csakugyan a fizetéses tűzoltó-intézmény.

De ez, legalább most, Miskolczon teljes lehetetlenség. Oly szegény város mint Miskolcz, ezt még most nem teheti, mert egy ily intézmény fenntartása nagyon sok

pénzbe kerül. A város most is áldoz évenként 4800 forintot a fizetéses tűzoltók és a felszélések czéljaira. A legszélsőbb határig elmenve sem kérhetünk többet a várostól, mint azt, hogy egészítse ki azt a 4800 forintot 6000-re, vagyis adjon még évenként 1200 forintot. Ezt talán megteheti még városunk, de többet nem. A többit a polgárságnak önfeláldozása kell, hogy megtegye. Bizony, bizony nagyon szomorú dolog volna az, ha városunkban, a hol gazdag vagy jómódú polgárság is van már szép számmal, nem akadnának egyes lelkes férfiak, a kik a közjóért áldozni, ha tudnak is, aem akarnak.

Az önkéntes tűzoltó-egylet vezér-férfiainak szívés figyelmébe pedig a következőket ajánlom. Szerezzenek minden alkalmas módon, például tűzoltó-bálok és mulatságok rendezésével, gyűjtéssel stb. pénzt az egylet czéljaira. Tudassák a helybeli négy hirlapban, hogy nemcsak teljes felszerelést, de tisztességes egyenruhát (a diósgyőri-gyári tűzoltó-egylet-hez hasonló) is díjtalanul adnak mindazon kéményseprő, ács, cserepes, és kőmives-iparos polgártársainknak, a kik már mesterségüknél fogva is legalkalmasabbak arra, hogy kitűnő tűzoltók váljanak belőlük.

Szükség van továbbá, különösen katonaviselt emberekre, az intelligencia köréből is, de ezek közül is csak azok vegyenek a saját költségükön egyenruhát, a kiknek módjában van az egyenruhát megvenni habár havi törlesztésre is.

Ily módon, azt hiszem, czélt fogunk érni rövid idő alatt. Így lehet csak jól szervezett és fegyelmezett önkéntes tűzoltóságunk. A k pedig a szíves felszólításra beállott már tűzoltónak vagy be fog állani, ne csak a papiros legyen tűzoltó, hanem ott legyen a vész helyén is, ha csak hivatalos kötelessége ezt nem gátolja, sőt nagy tűzvész alkalmával ne legyen oly „hivatalos kötelesség“, mely távol tartani képes legyen bárkit, a ki itthon van! Ennek a mi szeretett egyletünknek úgy pénzzel, jó tanácssal és tollal, mint a vész helyén való önfeláldozó munkássággal lehet nagy szolgálatakat tenni. Tegyen mindenki olyanokat, a minők tud. Én beállottam önkéntes tűzoltónak és azt hiszem soha sem fogom azt megbánni. Álljunk be többet, sokan, hogy válogathasson közöttünk a parancsnokság!

Azon reményben, hogy szavaim nem lesznek egészen a pusztában elhangzó, kérem városunk minden igen tisztelt polgárait, a kik az önkéntes tűzoltó-egyletbe belépni óhajtanak, jelentkezzenek mielőbb városunk érdemes főpolgármesterénél, Soltész Nagy Kálmán úrnál, a tűzoltóság jelenlegi főparancsnokánál, Horváth László urnál, vagy az én jó ismerőseim és barátaim nálam. Szívesen, örömmel üdvözöl minden lelkes tűzoltót

Dr. Halász Sándor,

— A cár meghalt! III. Sándor orosz cár csütörtökön délután 2 óra 30 perczkor meghalt. Elköltözött őseihez. Az orvosi tudomány minden erőfeszítése hiábavalónak bizonyult a gyilkos kórral szemben, mely megölte a cárt sokkal innen az emberi kor rendes határánál. Meghalt, nyugtalansággal eltelve dinasztijája, családja és birodalma jövődjé sorsa iránt. Meghalt, anélkül, hogy legyőzhette volna az állandó forradalmat, amelynek áldozata talán ő is, anélkül, hogy kibékült volna nemzetével, mely tőle reformokat és szabadságot követelt. Meghalt, mint talán vértanúja a rideg carizmus hajthatatlan, engesztelhetetlen szellemének, mint hőse egy czéltalan és bukásra ítélt tévhitnek...

H I R E K.

— Báró Vay Béla főispán, valóságos belső titkos tanácsos, a főrendiház másodalelnöke Budapesten tartózkodik. A főrendiház hármass bizottságának ülésén mint elnök szerepelt.

— Az alispáni hivatal hivatalos aktáinak átvételére kiküldött bizottság, melynek tagjai Brozo-

vay László, Bizony Ákos, Lichtenstein József és Molnár Gyula — a mai nap folyamán fogja az aktákat Melczer Gyulától átvenni és átadni Léva József helyettes alispánnak.

— **Esküvő.** Gróf Serényi István s.-szögedi nagybirtokos kedden esküdött örök hűséget Zichy Edmund kedves leányának Aglaja grófnőnek, Kalksburgban.

— **Miskolcz város tanácsa** is elbúcsúzott Melczer Gyula alispántól. A városi tanács tagjai Soltész Nagy Kálmán polgármester vezetése alatt megjelentek Melczer Gyula alispánnál. A polgármester megadható búcsúbeszédet intézett a távozó alispánhoz, köszönetet mondott azokért a fáradságokért, melyeket Miskolcz városa érdekében tett. Melczer Gyula megköszönve a város megemlékezését, ígéretet tett, hogy Miskolcz város érdekeit ezután is szíven fogja viselni.

— **A városi első alkapitányi választás** szerdán délután Léva József h. alispán elnöklete alatt tartott városi közgyűlésen történt meg. Ez állásra pályáztak: Szerdahelyi János II.-od alkapitány és Erdély Gyula v. pénztári tiszt. A választás eredménye az lett, hogy Szerdahelyi János választott meg közfelváltással, kit is elnököl t. alispán Miskolcz város megválasztott első alkapitányának jelentett ki.

— **Miskolcz város vízvezetése és csatornázása** ügyében e hét elején dr. Frank Ödön egészségügyi felügyelő a helygyminiszter megbízásából városunkban időzött s hosszabb ideig tárgyalt Soltész Nagy Kálmán polgármesterrel. A Hámor és Sajó vidékéről palackokban nagyobb mennyiségű vízkészletet is szerzett dr. Frank Ödön s magával vitte fel Budapestre elemzésre véget. A csatornázás és vízvezeték tervei már elkészültek s városunk polgármesterének birtokában is vannak s a legközelebbi városi közgyűlésen tárgyalás alá fognak kerülni.

— **A második alkapitányi állás** üresedésben van. Az állás választás útján a legközelebb tartandó városi közgyűlésen fog betölteni. Mint értesültünk pályázni fognak: Nagy Elek városi pénztári tiszt, Berner Antal cz. alkapitány és Horváth Károly rendőrségi ígató.

— **Eskütétel.** November 1-én a most berukkolt ujonczok másodikban tették le a katonai esküt. Városunkban nagy ünepséggel folyt le az ujonczok eskütétele. Tábori mise után, magyar, tót és német nyelven buzdító beszédet intézett a tábornok a legünnepesebb és ezután a „Gott erhalte“ hangjai mellett tették le a katonai esküt.

— **A Nagy-Hunyad utca szabályozása.** A szerdán délután tartott városi közgyűlésen élénk vita tárgyát képezte a Nagy-Hunyad utca szabályozási vonalának megállapítása. Erre Jesze István építkezési kérvénye adott okot, Jesze István ugyanis Sassy István nagy-hunyad utcai telkének egy részét megvásárolta s azon egy díszes emeletes házat szándékozik építtetni. A beérkezett kérvényre az építészeti bizottság, valamint a városi tanács azt a javaslatot tette a közgyűlésnek, hogy a nevezett telekből az utca szélesebb tétele céljából néhány négyszögmeter elvétesse. A közgyűlés hosszas vita után — melyben Sassy István, Horváth Lajos, dr. Csáth Szabó István, Ixel Soma, Porcs János, dr. Gencsi Soma és Bizony Ákos vettek részt — azt határozta, hogy az építészeti szakbizottság tartson még egyszer helyszíni szemlét; terjeszse ki figyelmét arra, vajjon nem volna-e elegendő, ha az utca azon a helyen csak nyolcz ölnyre szélesítenék? Nem lehetne-e a fedett csatornát más irányban vezetni? S általában a város és az érdekelt felek jogos igényeinek figyelembevételével rövid idő alatt tegyen jelentést.

— **A boldvavölgyi vasut érdekeltisége** kérvényt adott be Miskolcz város közönségéhez 10,000 frt értékű törzsrésztvény jegyzése iránt. A pénzügyi szakbizottság Miskolcz város anyagi helyzetéhez mérten 5000 frtnyi összeg megszavazását javasolta. A szerdán tartott városi közgyűlés Bizony Ákos és Horváth Lajos határozta és érvekben gazdag beszédek után elhatározta, hogy a boldvavölgyi vasut érdekeltisége kérvényét még tárgyalás alá sem veszi.

— **Az Éles-ház és Szalay-féle telek** megvásárlása tárgyában a szerdai képviselői közgyűlés érdemleges határozatot nem hozott, miután a társak a törvény által előírt számban nem voltak jelen. 15 nap múlva a kérdéses ingatlanok megvétele tárgyában a véghatározat minden körülmények között meg fog hozatni.

— **Megbizott városi képviselő.** Gróf Vay Tihamér a városi képviselő testület virilis tagjaképviseltetésével Sassy Árpád városi tanácsnokot bízta meg.

— **Vármegyei közgyűlés** lesz e hó 9-én a következő tárgysorozattal: 1. A legtöbb adót fizető megyei bizottsági tagok 1895-ik évre megállapított névjegyzékének bemutatása. 2. A választott megyei bizottsági tagok sorában időközben megürelt helyek betöltése végett a választások elrendelése. A közgyűlést megelőzőleg f. é. november hó 8-án reggeli 9 órakor az alispáni teremben állandó választmányi ülés tartatik.

— **Műkedvelői szinelőadás a diósgyőri-vasgyárban.** Thalia ismét műkedvelőkre talált műkedvelők által a diósgyőrgyártelepi állandó szépen berendezett színpadon m. hó 28-án. A dal- és szinelőadást a gyártelepi „Jószerecske“-dalkör mely az estélyt rendezte, a „Kossuth-indulóval“ kezdte. Ez a dalkör

már 2 éve fennáll ugyan s a megfelelő erőkből sem szenved hiányt, a kellő eredményt ezáltal még nem volt képes felmutatni. Ezzel szemben a legnagyobb dicséret illeti a Vinter karmester úr vezetése alatt álló zenekart, a mely oly precizitással és gyakorlott ügyességgel játszott, mely a legnagyobb elismerésre méltó. Működését az előadás kezdete előtt a „Rakóczy-induló“-val kezdte szép sikerű játéka által elért nagy hatással. Az előadott színmű: „Az ördög párnája“ (Tóth K.-tól), melynek eszméje az, hogy a munkátlanság, henyeség szerencsétlenségnek és bajoknak forrása s cselje ezzel az, hogy a munkát megkedveltesse. Tehát a darab célzatos volt a munkás osztályra nézve s épen azért választott, hogy a munkátlanságot és henyeséget „Az ördög párná“-ját, mely szomorú következményekkel jár, vele meggyűlöltesse. (A darab előadása szépen sikerültnek mondható s leszámítva azt, hogy a magándalok az arra képes szereplő tagok hiányában a darabból kihagyattak, dicséretre méltó az előadás.) A szereplő tagok közül különösen dicséret illeti: Deckelman Anna, Korbácska Toni kisasszonyokat, Kovács Ferencz, Suhári Ignác és Krammer Miklós urakat. Az előadáson a villamos fényvilágított színtermet a Vasgyár intelligens publicuma töltötte meg zsúfolásig. Legközelebb ismét a „Falu rossza“ cz. népszínmű kerül színre műkedvelők által.

— **Szerencsétlenség vadászaton.** Skoberda Antal jó nevű m.-csáthi ügyvéd múlt szombat este vadászás közben balkeze egyik ujját ellőtte. Lumniczer dr. budapesti orvos tegnapelőtt a megcsontított ujját amputálta.

— **Hirtelen halál.** Klein Mór hernád-németi lakos tanító szerdán délután a Frank Mór-féle korcsmában ebédelt, miközben jókora darab csont a torkába akadt. Futni kezdett egy közelben levő orvoshoz, de útközben összeroskadt és megfuladt. Tegnap Dr. Ixel és Dr. Schvalb v. orvosok holttestét felboncolták.

— **Borsodmegye és Miskolcz város czimtára.** A közhasznú könyv tartalmazza: a vármegye községei és Miskolcz lakosságának általános és vallás fekezetekkénti lélekszámát, házai számát, területét, vasút-, posta- s távirat-állomását, közigazgatási, egyházi, katonai hivatalok, tisztviselők, közszéki jegyzők, ügyvédek, orvosok, lelkészek, tanárok, tanítók stb. lajstromát az összes egyleteket, társulatokat pénzügyi intézeteket, vállalatokat, Borsodvármegye és Miskolcz város kereskedőinek és iparosainak jegyzékét stb. Szerkeszti és kiadja: Sugár Ignác, a miskolcz ker. és iparkamara h. titkára. A munka 200 példányban november végén jelen meg. Hirdetési czélokra kiválólag alkalmas, mert minden hivatal, orvos, ügyvéd, kereskedő nélkülözhetetlen kézi könyvét képezi. Hirdetéseket felvesz Révész Miksa gazd. ügynöksége Széchenyi-u. 124. sz.

— **A „Chewra Kadischa“** szent-egylet Kossuth Lajos elhunyt hazánkja iránt érzett szeretetének adá kétségtelen jelét. Az ő szent nevével 200 frtos alapítványt létesített, mely összeg kamatait vallás-kiutlomságra való tekintet nélkül szegény tanulók foglalk élvezni s azonkivül 50 frtot adományozott az egylet a Kossuth-szobor javára.

— **Színházi rovatunknak** mai számunkban tért engedni nem tudtunk, s így bírálatunkat csak lapunk jövő számában adhatjuk.

— **Iskolák oktatás.** Egyes okleveles néptanító, ki e téren nagy gyakorlottsággal bír, házitánítóul ajánlkozik népi iskolai növendékek mellé. — Bővebb felvilágosítást e lapok kiadóhivatala ad.

— **Nyilvános köszönet és számadás.** A Miskolcz Dal és Önképző-kör szüreti ünnepélyt táncszal összekötve, vasárnap október hó 21-én a Három-rózsza dísztermében tartotta meg, daczára a kedvezőtlen időnek, mégis meglehetősen sikerrel végződött. Bevétel belépti-jegyekből 124 frt 79 kr., gyümölcs és szőlőléből 41 frt 83 kr., világpostából 6 frt 65 kr., felülfizetésekből 10 frt 85 kr., összesen 184 frt 14 kr., Kiadás 139 frt 38 kr. Tízta jövedelem a kör pénztára javára maradt 44 frt 76 kr. Felülfizetésekkal járultak Hradil V., Kardos G.-né, Simon J.-né és Houonay L. 1-1 frttal. Stumpf G., 80 kr., Antel A.-né, Kaczur L. Rácz J.-né, Berger A.-né, Kemma N., Kiss L., Ulsicz N., és Czako N., 50—50 krral. Szabó J.-né, 30 kr., Kollár J., Bottos E., Meleska S., Metzl J., Kravcsik N., 25—25 krral. Weiszgarter J.-né, 20 kr., Veselényi F., 10 kr. Kozák György, Német L., Török G., Ke-renter 5-5 krral. A világpostánál kezelőnők voltak: Antel Karolin, Bacsa Mariska, Balajthy Boriska, Német Etelka és Rácz Gizella kisasszonyok. A szüreti ünnepélynél jegyző: Vargovcsik Sándor, bíró Pintér János, kisbíró Perjesy Lajos, csöszlányok voltak: Bodnár Erzsike, Berzi Mariska, Gebhárd Terike, Holubek Zsófia, Hradil Milike, Jankovszki Karolin, Kardos Erzsike, Körmöczki Zsuzsika, Nánássy Juliska, Piros Erzsike, Péter Mariska, Szabó Piroška és Tar Jolán kisasszonyok. Csöszök: Balajthy Károly, Borbély Sámuel, Elek István, Gencsi Imre, Herlicska Károly, Ignatovics János, Kosztolányi Ferencz, Nánássy József, Péter N., Rusznák Rezső, Szadeczi Sándor és Pipanucz György urak. A felülfizetők, valamint a közreműködő hölgyek és urak fogadják a dalkör választmányának forró köszönetét és elismerését. Kelt Miskolcz, 1894. okt. 24. A választmány nevében: **Valástsek Ignác**, titkár.

— **„Tükördarabok“** czímmel verskötetet ad ki Gergely János nádasdi tanító. E versekből több la-

punk hasábjain is megjelent. A könyv ára 1 frt, mely összeg szerző címére (Borsod-Nádasd) küldendő.

— **Egy általános folttisztító-szer**, mely minden foltot a ruhákból biztosan és nyomtalanul eltávolított, már régóta égető szükségé vált, főképen a könnyű és világos öltönyök idényében. Egy olyan kitűnő szer egy angol legújabb találmánya, hozzátevé még, hogy igen olcsó, mert darabja csak 20 kr. Ez „Rose“ általános foltzappana a „rózsá“-val; a „rózsára“ mint védjegy ügyelni kell és minden módszert határozottan visszautasítani, mely mindenütt, gyógyszerárakban, gyógyárú, diszmdáru-, rövidáru-, illatszert- és fűszerkereskedésekben kapható. Nagyban és ha esetlegesen készlet valamely helyen nem volna, 25 kr. előre beküldése mellett bérmentve küldetik Visnya Sándor által Pécssett. MISKOLCZON kapható: Szabó Béla droguista, Kálnai Lipót, Máhr Károly, Bodnár Gyula, Heszl Jenő, Nagy Miklós, Schönwald és Braun uraknál.

Legújabb!

Dr. Miklós Gyula országgyűlési képviselőt Borsodvármegye főispánjává tegnap nevezték ki. Az erről szóló hivatalos értesítés tegnap délután 5 órakor érkezett meg vármegyénk alispáni hivatalához.

Értesítés.

A f. évi október hó 31-én tartott városi közgyűlés határozatából közhírré teszem, miszerint az Éles-féle ház és a Szalay-féle házrész vételi ügye a f. hó 15-én tartandó városi közgyűlésen fog az 1894. évi XXII. t. cz. 110. §-a értelmében végleges elhatározás alá vétetni.

Miskolcz, 1894. november 1-én.

Soltész Nagy Kálmán, polgármester

Pályázat.

Elölptetés folytan üresedésbe jött második alkapitányi állás, melynek összfitetése 850 frt, f. hó 8-án tartandó közgyűlésen választás útján be fog tölteni. A pályázni kívánók felhivatnak, hogy kérvényeiket f. hó 7-ik napjáig hozzám adják be.

Miskolcz, 1894. november 1.

Soltész Nagy Kálmán, polgármester.

A szerkesztő postája.

Dr. R. J. úrnak. Nagyérdékű czikkét legközelebb adjuk.

Szepeasy József úrnak. Nyilttéri közleményének, mint valótlán czáfolatnak — helyt nem adunk

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Dr. Németh Imre.

Kiadó: Wesselényi Géza.

NYILTTÉR.)*

Dr. Havas Leo

lakik november 1-től

2-6

Széchenyi-utca 36. sz. a.

(Seper-szállodával szemben.)

Dr. Dobos József

lakása

2-6

● november 1-től ●

Széchenyi-utca 52. sz. a.

Groák főtözsdejével szemben.

*E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Van szerencsénk a t. cz. közönség szives tudomására hozni, hogy

irodahelyiségeinket

a Széchenyi-utca 36. számú

Rott-féle ház I. emeletének utczi részébe

(a Seper-féle szálloda átellenében)

tettük át.

Hivatalos óráink d. e. 8—12, d. u. 2—6 óráig tartanak.

A es. kir. szab. trieszti általános biztosító társaság

ASSICURAZIONI GENERALI

miskolczi főügynöksége

Stern és Neumann.

Dénes,
titkár.

Kávéház átvétel

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy **Miskolczon, a Kandia-utczában a volt**

Vaktor-féle kávéházat

átvettem s azt a mai kor igényeinek megfelelően berendezve

ma november hó 3-án

nyitom meg, hol a legjobb és legtisztább italokkal fogok mélyen tisztelt vendégeimnek mérsékelt árak mellett szolgálni.

A n. é. közönség b. pártfogását kérve, vagyok

kiváló tisztelettel 2-2

Deutsch Albert
kávés.

Naptárelárusítók figyelmébe!

Van szerencsém a t. naptárelárusító uraknak b. tudomásukra hozni, miszerint a **Kosmos** műintézet kiadásában

1895. évre megjelent 22 fajtájú naptárakból

10.000 példányt

vásároltam, mi által azon kellemes helyzetben vagyok, azokat **ugyanazon árban és feltételek** mellett mint a kiadó szállítani. Ezen naptárak változatos tartalma, mulattató cikkei, **pontos időjelzése** folytán és ezenkívül még egy oly **ujjítással** lépünk meg a közönséget, a mely lehetővé teszi, hogy e naptárak ez idei kiadása teljesen uralni fogják a naptárpiacot.

Midőn ezen körülményekre ismételve b. figyelmüket felhívni bátorodom, maradok szives pártfogását kérve

kiváló tisztelettel 1-3

AUSCH SOMA

könyvkézelő-hivatala és naptár-nagykereskedő

Miskolcz.

Levél és sürgőnyezim: **Ausch Miskolcz.**

ÜZLET ÁTHERYEZÉS!

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy az ó miskolczi állomás közelében (Kubacska-ház) levő a „**Jóbaráthoz**” címzett

bor-, sör- és kávémérésemet 1-3

f. évi november hó 1-től

Alsó-Szirma-utca 28. sz. Zsári-féle házba

helyeztem át és azt a mai modern kor igényeinek teljesen megfelelőleg rendeztem be. Midőn ezt m. t. vendégeimnek tudomására hozom, el nem mulaszthatom hálás köszönetet mondva, további becses figyelmöket üzletemre felhívni

Magamat a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlva, maradok mély tisztelettel

KLEIN GÁSPÁR.

Üzlet áthelyezés!

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy eddig **Alsó-Szirma-utca 28. szám** alatt lévő

„Nefeletshéz”

címzett **kávémérésemet** folyó évi november hó elsejétől ugyancsak **Alsó-Szirma-utca 11. szám** alá helyeztem át és ott a n. é. közönség kényelmére egy a mai kor igényeinek teljesen megfelelő kávémérést rendeztem be; kegyes pártfogásukért esedezve, maradok

teljes tisztelettel 3-3

KOVÁTS IMRÉNÉ,

a „Nefeletshéz” címzett kávémérés tulajdonosa

Török József műfogkészítő-mester

Miskolcz, F.-Szirma-utca 17.

Ajánlja magát mindennemű természet utáni

fogak és fogsorok

4-4 készítésére,

aranyba vagy kautschukba foglalva, a legújabb rendszer szerint, jótállás mellett, **bámulatos olcsó áron.** Továbbá régen készült eltörött darabokat elvállal **javitásra**, melyek a lehető **legpontosabban** és a **legrövidebb idő** alatt eszközöltetnek.

Hirdetmény.

Van szerencsém tudatni a n. é. helybeli és vidéki hölgyközönséggel, hogy **Kisujváros-utca 12. sz. alatti házban** egy a mai kor igényeinek teljesen megfelelően berendezett

nőruha-varrodát

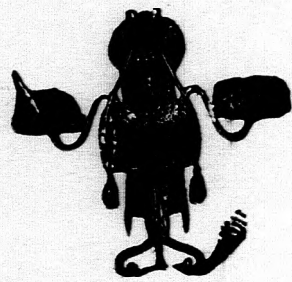
nyitottam, hol mindennemű női ruhák a legizlésebb kiállításban és jutányos árak mellett készítettnek.

Tisztelettel 2-3

Debreczeny Irma.

Szabásból oktatást adok.

Városi és utazó
bundák
nagy választékban.

Mindennemű
javitások
elfogadtatnak.

A téli idényre!

A közelgő téli időre a n. é. közönség b. figyelmét felhívom a **Miskolczon, Széchenyi-utca 29.** (Pongor Lajos úr szíjgyártó üzlete mellett) lévő dúsan és ujonnan felszerelt

SZÜCSÁRU-ÜZLETEMRE.

Raktáron tartok ugyanis mindenféle **vadbőröket** és **szücsárukat**, u. m. **karmantyúk, sapkák, gallérok, városi és utazó-bundákat** stb.

Megrendeléseket mérték után, nemkülönben **átalakításokat** és **javitásokat** jutányosan és gyorsan elkészíték. — Elfogadok azonfelül mindenféle **vadbőrök kikészítését** és **szőnyegnek** való elkészítését.

Teljes tisztelettel

VÖNEKY MIHÁLY

szücsmester Miskolczon, Széchenyi-utca 29.